

følgende Diskussion erklærede Arbejdsgivergruppen sig rede til at tage det danske Forslag som Diskussionsgrundlag, mens Arbejdergruppen erklærede, at den stadig maatte holde paa en ren 8 Timers Arbejdsdag og ikke kunde gaa med til en højere Tonnagegrænse end 1 000 Tons, dog med Adgang til at gøre Undtagelse for eksisterende Skibe under 2 000 Tons indtil 31. December 1939. Et af Arbejdergruppen stillet Ændringsforslag med dette Indhold kom først til Afstemning og blev — sikkert til almindelig Overraskelse — vedtaget med 52 Stemmer mod 50, og herefter maatte da de tre fornævnte Forslag betragtes som bortfaldne.

Da det imidlertid efter denne Afstemning stod klart, at der ikke var nogen Udsigt til i Plenarforsamlingen at opnaa den fornødne $\frac{2}{3}$ Majoritet for en Konventionstekst med dette Indhold, gik Arbejdergruppen under de fortsatte Forhandlinger med til det svenske Forslag, efter at dette var genfremsat i en noget ændret Skikkelse, og Udvalget vedtog derpaa efter nogen Diskussion en Tekst, hvorefter Tonnagegrænsen sættes til 2 000 Tons, og Arbejdstiden i Søen til 8 Timer om Dagen og 56 Timer om Ugen uden Tillægstimer.

Det vedtoges endvidere, at Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvilket Omfang Arbejdstiden paa Ankomst- og Afgangsdage maatte forøges udover de nævnte Grænser, skulde henskydes til Afgørelse ved national Lovgivning eller kollektiv Overenskomst.

Ved den endelige Afstemning i Udvalget vedtoges Artikel 3 som Helhed med 64 Stemmer mod 33. Arbejdergruppen og Størsteparten af Regeringsgruppen (deriblandt de skandinaviske Lande og Holland) stemte for, mens Regeringsrepræsentanterne for England, Indien og Japan samt Arbejdsgivergruppen stemte imod.

Som anført fandtes der i Arbejdsbureauets Konventionsudkast ingen Bestemmelser om Arbejdstiden for Skibsofficerer. Da Udvalget imidlertid havde besluttet, at Konventionen skulde indeholde Bestemmelser om Officerernes Arbejdstid, fremsatte Regeringsrepræsentanterne for de skandinaviske Lande samt Holland et Forslag, gaaende ud paa, at Arbejdstiden til Søs og paa Ankomst- og Afgangsdage for saavel Dæks- som Maskinofficerer i Skibe, der skal have tre eller flere henholdsvis Dæks- og Maskinofficerer, skulde begrænses til 8 Timer om Dagen og 56 Timer om Ugen. Dæksofficerer skulde dog herudover kunne anvendes én Time ekstra pr. Dag til Navigerings- og Kontorarbejde samt paa Ankomst- og Afgangsdage to Ekstratimer om Dagen (dog højst seks Timer om Ugen). Endelig foresloges det at tillade, at Dæksofficerers Arbejdstid lejlighedsvis forøgedes med indtil fire Tillægstimer (dog saaledes, at den samlede Arbejdstid ikke maatte overstige tolv Timer pr. Dag), naar Føreren fandt det nødvendigt at lade to Officerer holde Vagt samtidig. Mens dette Forslag forsaa vidt angik Maskinofficerer vedtoges uden Diskussion, ændredes Forslaget om Dæksofficerers Arbejdstid under de fortsatte Forhandlinger paa enkelte Punkter, idet navnlig Spørgsmaalet om forøget Arbejdstid paa Ankomst- og Afgangsdage ogsaa her blev henskudt til Afgørelse ved national Lovgivning eller kollektiv Overenskomst.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdstid i Havn vedtoges det i Arbejdsbureauets Konventionsudkast indeholdte Forslag, hvorefter Arbejdstiden i Havn normalt ikke maa overstige 8 Timer om Dagen og ikke 48 Timer om Ugen. Det vedtoges endvidere, at disse Begrænsninger ikke blot skal gælde for det underordnede Mandskab, men ogsaa for Dæks- og Maskinofficerer.

Ligeledes vedtoges det i Konventionsudkastet indeholdte Forbud mod, at Personer under 16 Aar arbejder om Natten. Et af den danske Regeringsrepræsentant (*Ove Nielsen*) stillet Forslag om at undtage Dæksmandskab fra dette Forbud blev forkastet.

Udvalget gik dernæst over til at behandle de i Arbejdsbureauets Konventionsudkast indeholdte Bemandingsregler, der i det væsentlige blev vedtaget i den foreslaaede